

Rolle i Kampen mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem vil have vort Undervisningsvæsen dirigeret, hvis det stod til ham. Det ved det ærede Medlem vel, at er der nogen Modsætning mellem den socialdemokratiske Undervisningsmetode og Befolkningen, saa er det Forskellen mellem Friskolebefolkningens Opfattelse og de Anskuelse og Meninger, som Socialdemokraterne ved enhver Lejlighed docere.

Det ærede Medlem havde i Dag tre Skældsord, hvis jeg tør bruge det Udtryk, eller tre Ukvemsord om Friskolen. Først kaldte han den en Klasseskole, men det ærede Medlem ved meget vel, at det ikke er rigtigt. Jeg har jo ved Sagens anden Behandling oplyst, at den indhentede Statistik viser, at f. Eks. i Fjor Efferaar, da disse statistiske Oplysninger bleve indhentede, vare af de Hjem, der ude paa Landet sendte Børn i Friskolen, kun de 986 Gaardmandshjem, medens der var 2,375 Husmands-, Arbejder- og Haandværkerhjem og andre i Klasse med dem staaende Hjem. Det er altsaa saa langt fra at være en Klasseskole, at det tværtimod er Børn fra de mindre bemidlede Hjem og navnlig Husmands- og Arbejderklassen, som i større Udstrækning end Gaardmandsklassens Børn søge disse Skoler. Og skal Ordet „Klasseskole“ have noget at sige, maa det vel være Meningen, at det er en Overklasseskole, en Skole for Gaardmændenes og de mere velstillede Beboeres Børn. Men Statistikken viser altsaa, at dette ikke er rigtigt.

Det næste Ukvemsord, som det ærede Medlem brugte overfor Friskolen, var, at det var en Sektskole. Men det ærede Medlem er kommen saa langt bort fra de religiøse Forhold her i Landet, at han ikke mere ved, hvad en Sekt er. Thi det kunde jeg høre, da det ærede Medlem nævnede, hvor lidt Kontrol Friskolen er underkastet, idet han sagde, at den end ikke skulde underkaste sig nogen Eksamination i Religion, naar den blot, som det ærede Medlem behagede at udtrykke sig, kunde faa en Sektpræst til at give en Erklæring om, at de vare tilstrækkelig underviste i Religion. Det ærede Medlem maa dog vide, at Sekterere findes ikke indenfor Folkekirken. De findes udenfor Folkekirken. Og naar Friskolen vil have en anden end Sognepræsten til at eksaminere Børnene i Religion og Bibelhistorie, skal det, som Loven byder, være en i Folkekirken ansat Præst eller residerende Kapellan, der skal foretage Eksaminationen og give Attest for, at Børnene ere tilstrækkelig underviste i

Religion. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem gider bruge saadanne Udtalelser, men jeg tænker mig, at Grunden dertil er den, at naar det ærede Medlem finder en religiøstindt Præst, en, der tilhører f. Eks. den grundtvigske Retning eller Andre Mission, saa tror han, at det er en Sekterer, men deri tager det ærede Medlem fuldkommen fejl. Hvis det var en Dødbider, kan det gerne være, at det ærede Medlem vilde lade ham fare, og var det en Mand, der tog sig det mere let, kunde det godt være, at det ærede Medlem ikke vilde bruge saa voldsomme Udtryk. Men det er Udtryk, som ikke passe. Thi Sagen er den, at de Præster, der skulle eksaminere Friskolebørnene i Religion og Bibelhistorie, skulle være Præster, der have Ansættelse i Folkekirken.

Hvad nu Udtrykket Skulkeskole angaar, ved jeg ikke, at andre end det ærede Medlem har brugt det her i Tinget. Det ærede Medlem har Æren for det Ukvemsord. Jeg tror, det er uberettiget at bruge det mod de private Skoler, mod Friskolerne. Jeg har gjort Erfaringer i den modsatte Retning. Men for at slaa den Beskyldning ned er jeg gaaet med til at indsætte de Bestemmelser, der nu ere indsatte i Paragraffen om Understøttelse til Friskolerne, at de skulle underkaste sig de Bestemmelser, der her ere foreskrevne, føre Protokoller over Eleverne, indeholdende Oplysninger om eventuelle Forsømmelser, og af hvilken Grund disse have fundet Sted. Det har jeg været med til for at slaa ned den infame Beskyldning, som særlig fra Socialdemokratiets og navnlig fra det ærede Medlems Side er rejst mod disse Skoler, for at det kan være et Værn for dem mod disse Beskyldninger.

Hvad nu angaar den Adresse, det ærede Medlem henviste til, vil jeg kun sige, at dens Indhold, tror jeg, beror paa en Misforstaaelse af, hvad vi her have foretaget i Friskolernes Favør.

Det ærede Medlem mente jo, at der var ingen, der havde Grund til rigtig at være glad ved denne Lov undtagen Friskolerne og Friskolefolkene. Men Friskolerne, sagde det ærede Medlem, have jo ingen pædagogiske Navne at henvise til. Maa jeg spørge, hvilke pædagogiske Navne har Almueskolen at henvise til i dette Land? Mener det ærede Medlem, at han er saadan en fremragende Pædagog, der har gjort sig særlig fortjent af dette Lands Undervisning? Det har jeg aldrig hørt noget til. Eller ved han andre